

Tussen de twee stakingsdagen van 7 en 28 oktober braken bij Volkswagen-Vorst spontane stakingen uit tegen de maatregelen van de regering. Die zouden directe repercussies hebben op de werkvloer. Rood had een gesprek met Dirk Cosyns, ex-delegee bij Volkswagen-Vorst over de acties. Dirk is 56 jaar oud en één van de slachtoffers van het "Generatie-pact" én van de ontwikkelingen bij Volkswagen.

Dirk : "Het debat over de vergrijzing en het zogenaamde "Generatiepact" was als een steen in een kikkerpoel bij Volkswagen. Voor de mensen hier is het duidelijk: wij willen niet langer werken, we willen onze verworven rechten verdedigen. Er ontstonden spontane stakingsacties, vooral vanuit de weekendploeg. De volgende ploeg nam de staking niet over, maar trok zich terug in de kantine voor een algemene vergadering. Duidelijke ordewoorden van de vakbond bleven uit. Toch legden verschillende ploegen na mekaar het werk neer. Een initiatief van de syndicale delegatie bleef uit. In de kantine heb ik dan zelf het woord genomen en uitgelegd wat de impact van de voorgestelde maatregelen zou zijn voor mijn persoonlijke situatie. De directie, die ook in de kantine aanwezig was, huldigde zich in stilzwijgen."

De impact op de werkvloer

Dirk: "Normaal zou ik op mijn 60 jaar mogen stoppen na meer dan 20 jaar zware arbeid. Met de huidige maatregelen wordt de vereiste lengte van mijn loopbaan opgetrokken tot 30 jaar! Voor ik bij Volkswagen kwam werken, heb ik gestudeerd en als zelfstandige gewerkt. De laatste jaren werk ik halftijds. Dat zijn drie verliesposten, hoewel ik wel altijd heb gewerkt! Op dit moment zou ik tot mijn 65ste moeten werken.

De syndicale delegatie bij Volkswagen keek volgens mij teveel naar wat er op nationaal vlak gebeurde in de onderhandelingen met de regering. Ze waren veel minder bezig met wat dat betekent voor de mensen op de werkvloer. De druk aan de band wordt altijd maar hoger. Weten die ministers wel wat het is om te werken onder een tijdsdruk die berekend wordt tot op een honderdste van een minuut, t.t.z. een centiminuut? Op die manier wordt de werkinhoud 'wetenschappelijk' bestudeerd. Er zijn een aantal mensen die dit werk niet aankunnen. Het gaat om oudere werknemers, maar ook om mensen die een ongeval gehad hebben en moeten revalideren. In het verleden werd dat opgevangen door zulke mensen te werk te stellen op aangepaste posities, die minder onderhevig zijn aan die tijdsdruk."

Uitbesteding

Dirk: "Sinds een tiental jaar worden alle nevenactiviteiten bovendien uitbesteed. Een voorbeeld daarvan is het nieuw logistiek centrum dat in opbouw is. Het is niet Volkswagen dat dit centrum gaat beheren, wel een andere firma. Als het operationeel is, zullen 600 mensen moeten vertrekken naar dat centrum. Volkswagen heeft nu het plan opgevat om alle mensen die geen bandwerk meer kunnen doen, over te hevelen naar dat logistiek centrum. Nu al wordt dat het "sanatorium" genoemd. Die onderaannemingsbedrijven willen daar natuurlijk geen "sanatorium" van maken. Die staan onder druk van de prijzen die Volkswagen bepaalt.

De vakbond verzet zich hiertegen. Wij zijn er altijd van uitgegaan dat indien je 11% ouderen hebt, je daarmee rekening houdt door een aantal werkposities te organiseren in functie van die groep. Wij willen per atelier de controle over een aantal werkposities voor ouderen. Probleem is vandaag dat de ouderen, die al in een afhankelijkheidspositie zitten, niet protesteren. De groep die nog niet oud genoeg is daarentegen, is wel heel ongerust. Op een of andere manier zullen zij uitgeschakeld worden omdat ze niet meer meekunnen. De regeringsmaatregelen versterken nog eens die problemen op de werkvloer."

Dirk: "Na mijn interventie bleek dat er bij een deel van de syndicale delegatie een overtuiging

bestond om niet over de problemen van Volkswagen te spreken, maar het alleen te hebben over de regering en dan liefst nog alleen over Verhofstadt, niet over de SP.a. De malaise in de leiding van vakbond is dan ook zeer groot en het debacle van het Globaal Plan speelt nog steeds in het achterhoofd. Eigenlijk kon de leiding van het ABVV met het initiatief van 7 oktober de zaken niet meer voor zich uitschuiven.. Ik herinner me de strijd rond het Globaal Plan. Daarbij nam de vakbond, of toch zeker de tussenkaders, de leiding van die strijd. Vandaag is de vakbond verlamd door de houding van het ACV, en is het de basis die in beweging komt. Daarin schuilt natuurlijk een groot gevaar. Als de basis zich in beweging zet en geen verlengstuk krijgt naar concrete eisen toe, dan zal de nederlaag daarna veel groter zijn. Vandaar mijn tussenkomst. We moeten vanuit ons bedrijf onderzoeken wat de regeringsmaatregelen ons zouden aandoen, wat dat nu concreet betekent voor de mensen.

We moeten echter eisen koppelen naar het bedrijf toe. De beste politieke staking op dit ogenblik bestaat erin te vechten voor eisen binnen Volkswagen zelf. Dan zet je heel het patronaat én de regering voor schut. Op die manier moeten we op het terrein zelf een aantal dingen afdwingen van het patronaat."